برخی از واژگان و گزاره های عربی که به اشتباه در زبان پارسی استفاده میشوند						
امثالهم	الى	اكثر	اعم	استثناء	احمر	الف
	بلامنازع	بلا فاصله	بلاصاحب	بلا شک	بصر	ب
						<u>پ</u> ت
توأم	تكثير	تقليل	تحت	تأمل	تأسى	
						ث
						<u> </u>
	حين	حسنى	حداكثر	حداقل	حتى	ح
					حتی خنثی	چ ح خ د
						?
					رغم	J
					زعم	j
					·	ر ز ژ
			سوال	سمع	سقم	س
						m
			صريح	صراحت	صحت و سقم	ص
					·	
				طويل	طريق	ض ط
						ظ
			عمود منصف	على رغم	على ايهاالحال	ع
				,		ع غ ف
				فی مابین	فلذا	و. (
				قول	قابليت	ق
					کبر ی	ق ک گ
						گ
لم يزرع	لساني	لذا	لأجرم	لأبد	لاابالي	
			,		ليكن	J
ماقبل	مازاد	ماحصل	ماتحت	مابین	مابقى	
مرحومه	مایملک ملا عام	ماوقع مع الصلوات	ماورا	مایحتاج مضاعف	ماهوي	م
مر حومه منتهی	ملا عام	مع الصلوات	مع		مرتضى	
				منصه ظهور	ماهوی مرتضی منتهی الیه نشأت	
			نقل قول	نظر	نشأت	ن
						و
						ه
						ى

واژه ی "ما" در عربی برابر با "آنچه" است، مانند "ماحصل" که برابر با "آنچه که نتیجه میدهد = سرانجام" است.

برابر پارسی "علی رغم"، "برخلاف" است.

"صحت و سقم" >> "درستي و نادرستي"

"لابد" >> بي شک

"حين" >> هنگام

"نقل قول" >> بازگو

"لذا">> پس، بنابراین

"فلذا" >> پس، بنابراین

"بلا" >> بي، بدون, نا

"صراحت">> روشني

"صريح" >> روشن

"تامل" >> درنگ

"قابلیت">> ویژگی

"اكثر">> بيشتر

"الٰی">> تا، به

"قول" >> گفته

"سوال" >> پرسش

"توام">>همراه

"نشأت" >> سرچشمه، ناشی

"طريق">> راه

"تحت">> زير

"طويل">> دراز